

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง กำหนดชนิดของสินค้าหีบห่อ หลักเกณฑ์และวิธีการแสดงปริมาณของสินค้า และอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด

ตามที่กระทรวงพาณิชย์ได้ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดชนิดของสินค้าหีบห่อ หลักเกณฑ์และวิธีการแสดงปริมาณของสินค้า และอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อกำหนดชนิดของสินค้าหีบห่อที่ผู้บรรจุต้องแสดงปริมาณตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบการแสดงปริมาณของสินค้านี้แล้ว ไปแล้ว นั้น

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซ่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซ่งตวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตราซ่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดชนิดของสินค้าหีบห่อ หลักเกณฑ์ และวิธีการแสดงปริมาณของสินค้า และอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ปริมาณสุทธิ” หมายความว่า ปริมาณของสินค้า ซึ่งไม่รวมสิ่งที่ใช้บรรจุหรือสิ่งหุ้มห่อ หรือสิ่งผูกมัด

“ปริมาณเนื้อ” หมายความว่า ปริมาณของเนื้อสินค้า ซึ่งไม่รวมสิ่งที่ใช้บรรจุและส่วนประกอบ ที่เป็นของเหลวไม่ได้ใช้เพื่อการบริโภค

“หีบห่อรวม” หมายความว่า หีบห่อที่บรรจุสินค้าหีบห่อชนิดเดียวกันและมีปริมาณเท่ากัน ตั้งแต่ ๒ หีบห่อขึ้นไป

“อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด” หมายความว่า ค่าความคลาดเคลื่อนของปริมาณสินค้าในหีบห่อ ที่อนุญาตให้ได้

ข้อ ๔ ชนิดของสินค้าที่หีบห่อเพื่อการขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักรที่ผู้บรรจุต้องแสดงปริมาณของสินค้าที่หีบห่อ ให้เป็นไปตามบัญชี ๑ ท้ายประกาศนี้

การแสดงปริมาณของสินค้าที่หีบห่อตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่สินค้าที่หีบห่อ ดังต่อไปนี้

- (๑) สินค้าที่หีบห่อที่มีปริมาณสุทธิน้อยกว่า ๕ กรัม หรือน้อยกว่า ๕ มิลลิลิตร
- (๒) สินค้าที่หีบห่อที่มีปริมาณสุทธิตั้งแต่ ๕๐ กิโลกรัม หรือมากกว่า ๕๐ ลิตร
- (๓) สินค้าที่หีบห่อที่มีปริมาณสุทธิตั้งแต่ ๑๕๐ เมตร
- (๔) สินค้าที่หีบห่อที่มีปริมาณสุทธิตั้งแต่ ๒๐๐ หน่วย

ข้อ ๕ การแสดงปริมาณของสินค้าที่หีบห่อตามข้อ ๔ ผู้บรรจุต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แสดงปริมาณสุทธิของสินค้าเป็นหน่วยของน้ำหนัก หน่วยของปริมาตร หน่วยของความจุ หรือหน่วยของความยาว ในระบบเมตริก หรือแสดงเป็นจำนวนนับ

(๒) การแสดงปริมาณสุทธิของสินค้า ให้มีข้อความประกอบด้วย “ปริมาณสุทธิ ตัวเลขแสดงปริมาณของสินค้า หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณของสินค้า” โดย

(ก) คำว่า “ปริมาณสุทธิ” อาจใช้ข้อความอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันก็ได้ โดยใช้ตัวอักษรไทย แต่ห้ามใช้อักษรย่อ

(ข) ตัวเลขแสดงปริมาณของสินค้า ให้ใช้ตัวเลขไทยหรือตัวเลขอารบิกก็ได้ และต้องไม่ติดกับคำว่าปริมาณสุทธิ

(ค) หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณของสินค้า ให้เป็นไปตามบัญชี ๒ ท้ายประกาศนี้ และต้องไม่ติดกับตัวเลขแสดงปริมาณของสินค้า

(๓) กรณีที่สินค้าที่หีบห่อประกอบด้วยเนื้อสินค้าและส่วนประกอบที่เป็นของเหลว ซึ่งส่วนประกอบที่เป็นของเหลวไม่ได้ใช้เพื่อการบริโภค ต้องแสดงทั้งปริมาณสุทธิและปริมาณเนื้อด้วย

การแสดงปริมาณเนื้อตามวรรคหนึ่ง ให้มีข้อความประกอบด้วย “ปริมาณเนื้อ ตัวเลขแสดงปริมาณของเนื้อสินค้า หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณของเนื้อสินค้า” ซึ่งคำว่า “ปริมาณเนื้อ” อาจใช้ข้อความอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันก็ได้ โดยใช้ตัวอักษรไทย แต่ห้ามใช้อักษรย่อ

(๔) การแสดงปริมาณของสินค้าที่หีบห่อรวม ซึ่งเป็นหีบห่อที่บรรจุสินค้าที่หีบห่อชนิดเดียวกัน และมีปริมาณเท่ากัน ตั้งแต่ ๒ หีบห่อขึ้นไป ให้แสดงปริมาณของสินค้า ดังต่อไปนี้

- (ก) ปริมาณของสินค้าที่หีบห่อแต่ละหีบห่อ
- (ข) จำนวนหีบห่อ พร้อมนามหรือลักษณะนาม

(ค) กรณีหีบห่อรวมที่สามารถมองเห็นปริมาณของสินค้าหีบห่อแต่ละหีบห่อและนับจำนวนหีบห่อได้ง่าย จะไม่แสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อแต่ละหีบห่อและจำนวนหีบห่อที่หีบห่อรวมก็ได้

(๕) การแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อที่ภายในมีสินค้าแบ่งบรรจุ เพื่อสะดวกในการแบ่งบริโภคหรืออุปโภค ให้แสดงปริมาณรวมของสินค้าที่บรรจุอยู่ในหีบห่อ

(๖) การแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อที่บรรจุสินค้าหีบห่อเล็กซึ่งมีปริมาณน้อยกว่า ๕ กรัม หรือน้อยกว่า ๕ มิลลิลิตร เป็นสินค้าชนิดเดียวกันและมีปริมาณเท่ากันตั้งแต่ ๒ หีบห่อขึ้นไปบรรจุรวมกันแล้ว มีปริมาณสุทธิตั้งแต่ ๕ กรัม หรือ ๕ มิลลิลิตรขึ้นไป ให้แสดงปริมาณสินค้าหีบห่อดังต่อไปนี้

(ก) ปริมาณสุทธิตั้งรวมของสินค้าหีบห่อ หรือปริมาณสุทธิของสินค้าในแต่ละหีบห่อเล็ก

(ข) จำนวนหีบห่อเล็ก พร้อมนามหรือลักษณะนาม

(๗) การแสดงปริมาณของสินค้า ให้แสดงในลักษณะที่เห็นได้ง่ายและอ่านได้ชัดเจน ในกรณีที่มีการแสดงปริมาณของสินค้าไว้หลายแห่ง ต้องแสดงให้ตรงกันทุกแห่ง

(๘) การแสดงปริมาณของสินค้าเป็นหน่วยของน้ำหนักและหน่วยของปริมาตร ให้มีขนาดความสูงของตัวอักษรและตัวเลขตามตาราง ดังต่อไปนี้

ปริมาณที่แสดง (กรัมหรือมิลลิลิตร)	ขนาดความสูงของตัวอักษรและตัวเลข ต้องไม่น้อยกว่า (มิลลิเมตร)
ไม่เกิน ๕๐	๒
เกิน ๕๐ แต่ไม่เกิน ๒๐๐	๓
เกิน ๒๐๐ แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐	๔
เกิน ๑,๐๐๐ ขึ้นไป	๖

(๙) การแสดงปริมาณของสินค้าเป็นหน่วยของความยาวและจำนวนนับ ให้มีขนาดความสูงของตัวอักษรและตัวเลข ไม่น้อยกว่า ๒ มิลลิเมตร

(๑๐) การแสดงปริมาณของสินค้าเป็นจำนวนนับ หากบรรจุในหีบห่อใดสามารถมองเห็นและนับจำนวนสินค้าได้ง่าย จะไม่แสดงปริมาณของสินค้าก็ได้

ข้อ ๖ ผู้บรรจุต้องบรรจุสินค้าให้ถูกต้องตรงกับปริมาณที่แสดง หรือกรณีที่ปริมาณของสินค้าในหีบห่อไม่ตรงกับปริมาณที่แสดง ความคลาดเคลื่อนต้องไม่เกินอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดมี ๒ ชั้น ดังนี้

(ก) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดชั้นที่ ๑

(ข) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดชั้นที่ ๒ เป็นสองเท่าของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดชั้นที่ ๑

(๒) สำหรับสินค้าหีบห่อที่บรรจุสินค้าชนิดเดียวกันและแสดงปริมาณสุทธิไว้เท่ากัน เป็นหน่วยของน้ำหนัก หน่วยของปริมาตร และหน่วยของความจุ อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดชั้นที่ ๑ ให้มีฝายน้อยได้ไม่เกินที่กำหนดไว้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ปริมาณที่แสดง (กรัมหรือมิลลิลิตร)	อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดชั้นที่ ๑	
	ร้อยละของปริมาณที่แสดง	กรัมหรือมิลลิลิตร
๕ แต่ไม่เกิน ๕๐	๙	-
เกิน ๕๐ แต่ไม่เกิน ๑๐๐	-	๔.๕
เกิน ๑๐๐ แต่ไม่เกิน ๒๐๐	๔.๕	-
เกิน ๒๐๐ แต่ไม่เกิน ๓๐๐	-	๙
เกิน ๓๐๐ แต่ไม่เกิน ๕๐๐	๓	-
เกิน ๕๐๐ แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐	-	๑๕
เกิน ๑,๐๐๐ แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐	๑.๕	-
เกิน ๑๐,๐๐๐ แต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐	-	๑๕๐
เกิน ๑๕,๐๐๐ แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐	๑	-

(๓) สำหรับสินค้าหีบห่อที่บรรจุสินค้าชนิดเดียวกันและแสดงปริมาณสุทธิไว้เท่ากัน เป็นหน่วยของความยาว อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดชั้นที่ ๑ ให้มีฝายน้อยได้ไม่เกินที่กำหนดไว้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ปริมาณที่แสดง (เมตร)	อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดชั้นที่ ๑ เป็นร้อยละของปริมาณที่แสดง
ไม่เกิน ๕	-
เกิน ๕ ขึ้นไป	๒

(๔) สำหรับสินค้าหีบห่อที่บรรจุสินค้าชนิดเดียวกันและแสดงปริมาณสุทธิไว้เท่ากัน เป็นจำนวนนับ อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดชั้นที่ ๑ ให้มีฝายน้อยได้ไม่เกินที่กำหนดไว้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ปริมาณที่แสดง (หน่วย)	อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดชั้นที่ ๑ เป็นร้อยละของปริมาณที่แสดง
ไม่เกิน ๕๐	-
เกิน ๕๐ ขึ้นไป	๑

ถ้าการคำนวณอัตราเพื่อเหลือขาดฝายน้อยมีค่าเป็นจำนวนที่มีจุดทศนิยม ให้ปัดค่าเป็นเลขจำนวนเต็มในตัวเลขถัดไป

(๕) สำหรับสินค้าที่บดห่อที่บรรจุสินค้าชนิดเดียวกันและแสดงปริมาณสุทธิไว้ไม่เท่ากัน เป็นหน่วยของน้ำหนัก อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดชั้นที่ ๑ ให้มีฝ่ายน้อยได้ไม่เกินที่กำหนดไว้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ปริมาณที่แสดง (กรัม)	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดชั้นที่ ๑ (กรัม)
ไม่เกิน ๕๐๐	๒.๐
เกิน ๕๐๐ แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐	๕.๐
เกิน ๒,๐๐๐ แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐	๑๐.๐

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

บัญชี ๑

แนบท้ายประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง กำหนดชนิดของสินค้าที่บิหื้อ หลักเกณฑ์และวิธีการแสดงปริมาณของสินค้า และอัตราเมื่อเหลือเมื่อขาด

๑. เนื้อสัตว์ และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้ จาก โค กระบือ สุกร แกะ แพะ และสัตว์ปีก
๒. สัตว์น้ำ เนื้อสัตว์น้ำ และส่วนอื่นของสัตว์น้ำที่บริโภคได้ ของสัตว์จำพวก ปลา กุ้ง กั้ง ปู ปลาหมึก หอย แมงกะพรุน ปลิงทะเล
๓. นมสด นมข้น นมผง นมเม็ด หางนม ผลิตภัณฑ์นมและนมปรุงแต่ง
๔. ครีม ครีมผง รวมถึงครีมเทียม โยเกิร์ต นมเปรี้ยว เนย เนยแข็ง รวมถึงเนยเทียม
๕. อาหารปรุงแต่งหรือทำไว้ไม่ให้เสีย สิ่งสกัดและน้ำคั้น ลูกชิ้น ไส้กรอกและผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันที่ได้จากเนื้อสัตว์ สัตว์ปีก สัตว์น้ำ และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้
๖. พืช ผัก รากและหัวของพืช ที่บริโภคได้ รวมถึงเห็ดชนิดต่างๆ หน่อไม้ ข้าวโพดอ่อน
๗. พริกแห้ง พริกไทยแห้ง รวมทั้งชนิดที่บดหรือปั่น
๘. ผลไม้และลูกนัต ที่บริโภคได้ เปลือกผลไม้ประเภทส้มหรือเปลือกแต่ง
๙. เมล็ดพืชและเมล็ดผลไม้ ที่บริโภคได้ รวมถึงเมล็ดงา เมล็ดแตงโม เมล็ดแมงลัก ถั่วเหลือง ถั่วลิสง เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ เมล็ดดอกทานตะวัน
๑๐. สาหร่ายทะเล
๑๑. ข้าวกล้อง ข้าวสาร ปลายข้าว และธัญพืชอื่นๆ
๑๒. แป้งประกอบอาหารที่ทำจากธัญพืช เมล็ดธัญพืชที่ทำให้แบน ทำเป็นเกล็ด ทำเป็นเม็ด ผานหรืออบ รวมทั้งแป้ง ผง เกล็ด เม็ด ที่ทำจากมันฝรั่ง มันเทศ เผือก พืชตระกูลถั่ว สาคุหรือมันสำปะหลัง
๑๓. พืชผัก ผลไม้ ลูกนัต และส่วนอื่นของพืชที่บริโภคได้ ที่ปรุงแต่งหรือทำไว้ไม่ให้เสียโดยการดอง แช่อิ่ม เชื่อม หรือฉาบ
๑๔. อาหารปรุงแต่งที่ทำจากธัญพืช มันฝรั่ง พืชตระกูลถั่ว เมล็ดพืช เมล็ดผลไม้ หรือแป้งประกอบอาหาร ที่ทำให้พองฟู คั่ว อบ หรือปิ้ง รวมถึงคอร์นเฟล็ก ขนมปัง คุกกี้ บิสกิต เวเฟอร์ ขนมอบกรอบ และสแน็คต่างๆ
๑๕. บะหมี่ เส้นหมี่ ก๋วยเตี๋ยว ก๋วยจั๊ว วุ้นเส้น สปาเก็ตตี้ มักโรนี และอาหารปรุงแต่งดังก๋วยรวมทั้งข้าวต้มและโจ๊ก ในลักษณะกึ่งสำเร็จรูป
๑๖. อาหารปรุงแต่งสำหรับใช้เลี้ยงทารก
๑๗. ผงโกโก้ อาหารปรุงแต่งอื่นๆ ที่มีโกโก้ ช็อกโกแลต และขนมที่ทำจากช็อกโกแลต ทั้งที่เป็นของเหลว เป็นผง เป็นเม็ด เป็นแผ่น หรือเป็นแท่ง
๑๘. เมล็ดกาแฟคั่ว ใบชา กาแฟ และชาสำเร็จรูป รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากพืชสำหรับชงดื่ม
๑๙. แยม เยลลี่ วุ้น ผลไม้กวน หรือลูกนัตกวน

๒๐. น้ำตาลทรายแดง น้ำตาลทรายขาว น้ำตาลก้อน น้ำตาลละเอียด น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด กลูโคสทั้งที่เป็นผงและของเหลว สารให้ความหวานแทนน้ำตาล น้ำผึ้ง น้ำผึ้งเทียม น้ำเชื่อม น้ำตาลที่ปรุงกลิ่นรสหรือแต่งสี รวมถึงลูกอม คาราเมล และหมากฝรั่ง
๒๑. น้ำมันสัตว์ และน้ำมันพืช ที่บริโภคได้
๒๒. น้ำปลา น้ำส้มสายชู น้ำซีอิ้ว ซอสถั่วเหลือง ซอสพริก ซอสมะเขือเทศ ซอสหอยนางรม น้ำมันหอย เต้าเจี้ยว น้ำสลัด และน้ำจิ้มต่างๆ
๒๓. เครื่องแกงสำเร็จรูป กะปิ น้ำกะทิ กะทิผง และเครื่องปรุงแต่งรสอาหาร น้ำพริก
๒๔. เกลือสำหรับบริโภค
๒๕. ผงชูรส
๒๖. น้ำดื่ม น้ำแร่ น้ำหวาน น้ำผลไม้ น้ำพืชผัก น้ำนมถั่วเหลือง น้ำเกลือแร่ เครื่องดื่มบำรุงกำลัง น้ำอัดลม รวมทั้งเครื่องดื่มอื่นๆ ทั้งที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์
๒๗. อาหารสัตว์
๒๘. ปูนขาว ปูนยาแนว
๒๙. ปูนซีเมนต์
๓๐. น้ำมันก๊าด
๓๑. น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบรค น้ำมันเพาเวอร์ และจาระบี
๓๒. ก๊าซปิโตรเลียมเหลว เฉพาะบรรจุถังใช้สำหรับหุงต้ม
๓๓. ปูนเคมี
๓๔. สีน้ำ สีน้ำมัน และวาร์นิช สำหรับใช้ตกแต่งอาคาร สิ่งก่อสร้าง หรือวัสดุอื่นๆ
๓๕. ทินเนอร์ น้ำมันสน
๓๖. หมึก สำหรับเขียนหรือพิมพ์
๓๗. แป้งผงโรยตัว แป้งผงทาหน้า
๓๘. ครีม และโลชั่น สำหรับหน้าและผิว
๓๙. แชมพู ครีมนวดผม ผลิตภัณฑ์บำรุงรักษาเส้นผม ปลุกผม หรือย้อมผม
๔๐. น้ำมัน หรือครีมใส่ผม เจลแต่งทรงผม
๔๑. ยาสีฟัน น้ำยาบ้วนปาก
๔๒. สบู่ ทั้งที่เป็นของแข็ง ครีม และของเหลว รวมถึงผลิตภัณฑ์สำหรับใช้อาบน้ำ หรือชำระล้างร่างกาย
๔๓. ครีม โฟม หรือเจล สำหรับล้างหน้า
๔๔. ผงซักฟอก น้ำยาซักฟอก และผลิตภัณฑ์ซักผ้าอื่นๆ รวมถึงผลิตภัณฑ์ฟอกผ้าขาว คราม ผลิตภัณฑ์ขจัดคราบสกปรก น้ำยาปรับผ้านุ่ม
๔๕. น้ำยารีดผ้า น้ำยาอัดกลีบ
๔๖. ผลิตภัณฑ์สำหรับล้างพืชผักและผลไม้
๔๗. ผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ชำระล้างหรือทำความสะอาดเครื่องใช้ในครัว พื้นบ้าน เครื่องสุขภัณฑ์
๔๘. น้ำยาทำความสะอาดกระจก
๔๙. น้ำยาขัดเงาหรือครีมขัดเงา สำหรับรองเท้า เครื่องหนัง และโลหะ
๕๐. ไม้ขีดไฟ
๕๑. ธูป

๕๒. เทียนไข
  ๕๓. กระจกชำระ กระจกเช็ดหน้า กระจกเช็ดมือ กระจกเช็ดปาก กระจกทำความสะอาด
  ๕๔. กระจก สำหรับเขียนหรือพิมพ์
  ๕๕. เส้นด้าย
  ๕๖. ไหมพรม
  ๕๗. ผ้าอนามัย แผ่นอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
  ๕๘. สำลี และก้านสำลี
  ๕๙. ตะปูทุกชนิด
- .....

บัญชี ๒

แนบท้ายประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง กำหนดชนิดของสินค้าที่บดห่อ หลักเกณฑ์และวิธีการแสดงปริมาณของสินค้า และอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด

๑. หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณของสินค้าที่แสดงเป็นหน่วยของน้ำหนัก หน่วยของปริมาตร หน่วยของความจุ หรือหน่วยของความยาว ให้ใช้เป็นตัวอักษรภาษาไทยหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยเป็นคำเต็มหรือคำย่อก็ได้ ตามตาราง ดังต่อไปนี้

หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณของสินค้า			
ตัวอักษรภาษาไทย		ตัวอักษรภาษาอังกฤษ	
คำเต็ม	คำย่อ	คำเต็ม	คำย่อ
กรัม	ก.	gram	g
กิโลกรัม	กก.	kilogram	kg
มิลลิลิตร	มล.	milliliter, millilitre	mL หรือ ml
เซนติลิตร	ชล.	centiliter, centilitre	cL หรือ cl
ลิตร	ล.	Liter, litre	L หรือ l
มิลลิเมตร	มม.	millimeter, millimetre	mm
เซนติเมตร	ซม.	centimeter, centimetre	cm
เมตร	ม.	meter, metre	m
ลูกบาศก์เซนติเมตร	ซม ^๓	cubic centimeter, cubic centimetre	cm ^๓

๒. หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณของสินค้าที่เป็นจำนวนนับ ให้ใช้คำที่ระบุจำนวนสินค้าให้ชัดเจน เช่น หน่วย ชิ้น ห่อ ใบ คู่ หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน เป็นตัวอักษรภาษาไทยหรือตัวอักษรภาษาอังกฤษก็ได้

๓. ห้ามใช้คำว่า ประมาณ มาตรฐาน เมื่อบรรจุ หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ต่อท้ายการแสดงผลสุทธิของสินค้าที่บดห่อ